

Advokaten

UDGIVET AF ADVOKATSAMFUNDET

NR. 10 · DECEMBER 2011

FÅ NU FART PÅ

Peter Thommesen skriver om de nye internationale voldgiftsregler, der sætter fokus på fremdrift i sagerne.

FÅ NU FART PÅ DEN VOLDGIFT!

ICC's verdensomspændende voldgiftsinstitut indfører fra årsskiftet nye regler, som bl.a. byder på et nyt retsmiddel i hastesager, og som sætter voldgiftsdommernes – og parternes – evne til at sikre fremdrift i sagerne under lup.

AF PETER FAUERHOLDT THOMMESEN, ADVOKAT, LL.M., VILTOFT ADVOKATAKTIESELSKAB
FOTOGRAF: THOMAS STEEN SØRENSEN

ICC'S NYE VOLDGIFTSREGLER revolutionerer ikke voldgiftsbehandlingen ved ICC. Heldigvis, vil nogle nok tænke. De gældende regler fra 1998 har generelt fungeret udmærket, og tanken med revisionen har derfor været kun at foretage ændringer, der er et reelt behov for. Styrende for revisionsarbejdet har bl.a. været ønsket om at skabe større gennemsigtighed i reglerne ved at kodificere voldgiftsinstitutets administrative praksis på en række centrale områder – som ikke har været umiddelbart tilgængelig – samt ønsket om at kunne imødekomme behovene hos sofistikerede brugere af voldgift.

Nogle ændringer får næppe stor betydning for danske brugere af ICC-voldgift. Reglernes anvendelsesområde er f.eks. ændret fra *“business disputes of an international character”* til slet og ret *“disputes”* for at udelukke tvivl om, at også voldgiftssager, hvor stater er parter, herunder investeringsvoldgiftssager, kan behandles ved ICC. I et forsøg på at løse problemer med voldgiftsklausuler, der foreskriver voldgift ved ét institut behandlet efter et andet instituts regler, er

det endvidere fastslået, at kun ICC kan administrere voldgiftssager i henhold til ICC's regler. Andre ændringer giver bud på løsning af problemer, som forekommer i alle typer voldgiftssager, uanset om de behandles i ICC-regi, og disse ændringer kan derfor være til nytte for de fleste, der har med voldgift at gøre.

MERE EFFEKTIV VOLDGIFT

Et første eksempel på bestemmelser, hvis principper med fordel kan anvendes i enhver voldgiftssag, er de nye bestemmelser om effektivisering af voldgiftsprocessen. Bestemmelserne er indsat for at imødekomme massiv efterspørgsel blandt brugerne af ICC-voldgift efter at nedbringe sagsbehandlingstider og omkostninger.

Så snart en voldgiftsret er nedsat efter 2012-reglerne, skal den indkalde parterne til en såkaldt case management conference, hvor voldgiftssagens nærmere tilrettelæggelse drøftes (artikel 24). Der er tale om et forberedende møde, som minder meget om det, vi kender fra den civile retspleje her-

hjemme, jf. retsplejelovens § 353, og som også praktiseres ved Voldgiftsinstitutet og Voldgiftsnævnet for bygge- og anlægsvirksomhed. I et appendiks til reglerne gives en række konkrete eksempler på, hvilke tiltag parterne og voldgiftsretten bl.a. kan overveje, herunder udskillelse af spørgsmål til særskilt behandling, udelukkende skriftlig behandling af visse spørgsmål, tilvejebringelse af beviser osv.

Samtidig følger det af de nye regler, at ikke bare voldgiftsretten, men også parterne er forpligtede til at medvirke til, at voldgiftssagen gennemføres hurtigt og på en procesbesvarende måde. Voldgiftsretten kan lade det få omkostningsmæssige konsekvenser for en part, som ikke lever op til dette. Hvad angår voldgiftsdommerne indgik deres omhu og længden af voldgiftsprocessen allerede efter 1998-reglerne som kriterier i instituttets fastsættelse af voldgiftsdommerens honorar. Kriterierne er nu skærpet, således at instituttet også vil vurdere voldgiftsdommernes effektivitet og evne til at udarbejde udkast til voldgiftsken-

A man in a dark blue suit, light blue shirt, and patterned tie stands on a grand, ornate staircase. He is looking off to the side with a thoughtful expression. The staircase has a dark wooden handrail and a decorative wrought-iron balustrade. The walls are light-colored with classical architectural details, including a large archway in the background. The lighting is dramatic, with strong shadows and highlights, suggesting a spotlight effect.

Spotlight. ICC retter
i de nye regler
søgelyset mod
voldgiftsdommernes
evne til at udarbejde
et udkast til
kendelse inden for
den aftalte frist.

Advokat, LL.M. hos VILTOFT Advokataktieselskab.

Ekstern lektor ved Københavns Universitet. Medforfatter (med Jakob Juul) til bogen *Voldgiftsret* (Forlaget Thomson, 2. udg. 2008), se herom www.voldgiftsret.dk.

delse inden for den fastsatte frist. Det må forventes, at ICC fremover vil følge sagens fremdrift mere nøje.

SAGER MED MANGE PARTER

Intet kan som sager, der involverer mere end to parter, eller som vedrører en flerhed af kontrakter og voldgiftsklausuler, volde kvaler i voldgiftsretten. En hovedentreprenør, der mødes med et erstatningskrav fra bygherren, ønsker f.eks. at søge regres hos sine to underentreprenører. Eller en virksomhedskøber kræver prisnedslag og mødes med sælgerens modkrav baseret på en separat licensaftale, som parterne indgik i forbindelse med overdragelsen. 1998-reglerne er stort set tavse om, hvordan den slags sager håndteres i ICC-regi, hvis der ikke foreligger én, altomfattende voldgiftsaftale, og en part gør indsigelse mod voldgiftsrettens kompetence.

Det er der søgt rådet bod på med en række nye bestemmelser (artikel 6(4), 7-10 og 36(4)), der kodificerer ICC's administrative praksis på området og fastlægger regler for adcitation og kumulation. Bestemmelserne er vel den mest markante nyskabelse i 2012-reglerne.

Rejses der ved sagens anlæg indsigelse mod voldgiftsrettens kompetence, skal voldgiftsinstituttets sekretariat efter de nye regler vurdere, om sagen skal henvises direkte til voldgiftsretten med henblik på dennes stillingtagen, eller om sagen – hvor indsigelsen umiddelbart har mere for sig – i første omgang bør forelægges instituttets øverste organ, the Court. Forelægges sagen the Court, træffer the Court en foreløbig afgørelse om, hvorvidt sagen på det foreliggende grundlag kan fortsætte. Afgørelsen træffes efter følgende principper:

Involverer voldgiftssagen flere end to parter, kan sagen fortsætte, hvis the Court

vurderer (“is satisfied”), at der muligvis består en ICC-voldgiftsklausul, som binder alle parter (“an arbitration agreement ... that binds them all may exist”).

Omfatter voldgiftssagen flere krav fremsat på baggrund af flere voldgiftsaftaler, kan sagen fortsætte, hvis the Court vurderer, (i) at aftalerne er kompatible (“compatible”), herunder med hensyn til valg af voldgiftssted, sprog, antal voldgiftsdommere osv., og (ii) at alle parter muligvis har accepteret, at de rejste krav behandles samlet under én voldgiftssag (“may have agreed that those claims can be determined together in a single arbitration”). Vurderingen under (ii) har til formål at fastslå, om parterne kan have haft intentioner om, at tvister som den opståede kunne behandles under ét. Det vil her bl.a. have betydning, hvem aftaleparterne er, om kravene udspringer af samme retsforhold, om der er tidsmæssig eller anden sammenhæng mellem aftalerne osv., sml. også kriterierne for kumulation nedenfor.

The Courts afgørelse er ikke bindende. Lyder den på, at sagen ikke kan fortsætte, kan den indbringes for domstolene. Hvis sagen derimod kan fortsætte, henvises den til voldgiftsretten, som træffer endelig afgørelse om spørgsmålet. Det er værd at bemærke, at 2012-reglerne ikke giver noget (direkte) svar på, hvordan voldgiftsretten (eller domstolene) i sidste ende skal afgøre spørgsmålet, hvilket da også til dels afhænger af det lands retsregler, som gælder i den enkelte sag. Voldgiftsdommere og andre kan

imidlertid finde inspiration i de samme retningslinjer, som ICC-voldgiftsinstituttet følger efter 2012-reglerne, og som er ophavspersonernes bud på løsning af den slags problemer.

De nye regler om adcitation og kumulation findes i artikel 7 og 10. Artikel 7 fastslår, at en part i en ICC-voldgiftssag kan begære adcitation af yderligere parter uden de øvrige parters samtykke, så længe der endnu ikke er udpeget en voldgiftsdommer. Begæringen behandles herefter efter de retningslinjer, der er beskrevet ovenfor. Efter artikel 10 kan the Court på en parts begæring kumulere to eller flere verserende ICC-voldgiftssager, hvis parterne samtykker, eller hvis alle krav er fremsat på baggrund af samme voldgiftsaftale. Hvor der er fremsat krav på baggrund af flere voldgiftsaftaler, kan sagerne kumuleres, hvis sagernes parter er de samme, hvis tvisterne udspringer af samme retsforhold (“arise out of the same legal relationship”), og hvis voldgiftsaftalerne findes at være kompatible. Der foretages i alle tilfælde en konkret vurdering.

FORTROLIGHED

Efter at de lærde i en årrække har diskuteret, om parterne i international voldgift automatisk er underlagt en forpligtelse til ikke at oplyse om eller fra voldgiftssagen, synes der efterhånden at være enighed om, at spørgsmålet bedst overlades til parterne at regulere i deres (voldgifts)aftale. Senest er retstilstanden i Frankrig ændret således, at

“ En part kan således – som alternativ til de foreløbige retsmidler ved domstolene – anmode instituttet om at udpege en såkaldt emergency arbitrator.

ADVOKAT PETER FAURHOLDT THOMMESEN

der ikke længere gælder en udfyldende regel om fortrolighed for parterne i international voldgift. På linje hermed indeholder ICC's nye regler – ligesom 1998-reglerne – ingen bestemmelser, der pålægger parterne fortrolighedspligt.

Derimod introducerer 2012-reglerne en bestemmelse (artikel 22(3)), hvorefter voldgiftsretten på en parts anmodning kan tage skridt til at sikre fortrolighed om hele eller dele af voldgiftsprocessen og de oplysninger, som udveksles. Det fremgår, at voldgiftsretten “may make orders concerning the confidentiality of the arbitration proceedings or of any other matters in connection with the arbitration and may take measures for protecting trade secrets and confidential information”. Tanken har fra ICC's side været at afspejle den praksis, som allerede i dag følges af voldgiftsdommere i

bl.a. ICC-voldgiftssager. Man kan imidlertid rejse spørgsmålet, om voldgiftsretten virkelig kan tiltage sig sådanne beføjelser, hvis parterne ikke i øvrigt er underlagt en fortrolighedspligt. Svaret vil i sidste ende afhænge af det lands retsregler, som er gældende for voldgiftsprocessen (lex arbitri), men i hvert fald efter dansk ret er det uproblematisk at vedtage en sådan bestemmelse, og der er utvivlsomt ofte behov for sådanne confidentiality orders for at værne om en part eller voldgiftssagen som helhed. Dansk Forening for Voldgifts regler om bevisoptagelse i voldgiftssager, der søger at give anbefalinger om best practice på området, indeholder i øvrigt en lignende bestemmelse om, at voldgiftsretten kan tage skridt til at sikre, at beviser underlægges fortrolighedsbeskyttelse, hvor det findes passende.

NYT FORELØBIGT RETSMIDDEL

Formentlig inspireret af Stockholms Handelskammers voldgiftsinstituts regler fra 2010 introducerer 2012-reglerne et nyt foreløbigt retsmiddel, som parterne kan gøre brug af i hastende tilfælde, hvor der er aftalt voldgift ved ICC, men hvor der endnu ikke er nedsat en voldgiftsret. En part kan således – som alternativ til de foreløbige retsmidler ved domstolene – anmode instituttet om at udpege en såkaldt emergency arbitrator, som efter en kort proces, hvor parterne får mulighed for at udtale sig, kan træffe afgørelse om foreløbige retsmidler (“interim or conservatory measures”). Som udgangspunkt skal afgørelsen foreligge, senest 17 dage efter at anmodning er indgivet. Afgørelsen kan ikke uden videre fuldbyrdes ved domstolene, men parterne forpligter sig i kraft af 2012-reglerne til at efterleve afgørelsen. Afgørelsen kan til enhver tid omgøres af den voldgiftsret, som efterfølgende nedsættes i sagen. For at reglerne

ikke skal blive misbrugt som et rent taktisk våben, skal begæringen om udpegning af en emergency arbitrator følges op af en egentlig anmodning om voldgift i sagen inden ti dage, og der skal betales et fast gebyr på USD 40.000.

I erkendelse af, at der er tale om en særlig nyskabelse, gælder der en særlig ikrafttrædelsesbestemmelse for reglerne om emergency arbitrators. De finder kun anvendelse i sager, hvor parternes voldgiftsaftale er indgået efter 31. december 2011. ICC har desuden udarbejdet en ny standardklausul, som giver parterne mulighed for udtrykkeligt at undtage reglerne om emergency arbitrators.

UDPEGNING AF VOLDGIFTSDOMMERNE

Reglerne om udpegning af voldgiftsdommere ligner sig selv. Det er nu udtrykkeligt fastslået (artikel 11), at voldgiftsdommere ikke alene skal være uafhængige, men også upartiske, men også her er der blot tale om en kodifikation af gældende praksis under 1998-reglerne.

Det er med 2012-reglerne fortsat udgangspunktet i voldgiftssager med tre voldgiftsdommere, at hver part nominerer en voldgiftsdommer, som bekræftes af voldgiftsinstituttet, og at voldgiftsrettens formand udpeges af voldgiftsinstituttet. Proceduren for instituttets udpegninger er imidlertid ændret. Efter 1998-reglerne skulle udpegning ske på baggrund af en indstilling af den nationale ICC-komité i et land, som voldgiftsinstituttet havde udvalgt. Var indstillingen ikke acceptabel, kunne voldgiftsinstituttet kontakte en nationalkomité i et andet land. Erfaringen har vist, at dette system ikke altid fungerer lige effektivt, og instituttet har nu også fået mulighed for i en række nærmere angivne tilfælde at udpege en voldgiftsdommer direkte.

ICC

The ICC International Court of Arbitration har hovedsæde i Paris og administrerer voldgiftssager i hele verden. I 2010 blev der anlagt 793 nye sager ved ICC med tilsammen mere end 2.000 parter fra 140 forskellige lande.

ICC's nye voldgiftsregler, der træder i kraft 1. januar 2012, er tilgængelige på voldgiftsinstituttets hjemmeside: <http://www.iccwbo.org/court/arbitration/id4199/index.html>. Her findes også ICC's anbefalede voldgiftsklausuler.

De nye regler gælder som udgangspunkt for alle voldgiftssager, som anlægges ved ICC fra og med 1. januar 2012. Reglerne om brugen af emergency arbitrators som et foreløbigt retsmiddel gælder dog kun, hvis voldgiftsaftalen også er indgået efter de nye reglers ikrafttrædelse.